

Men mit spørgsmål gik egentlig på det, der blev sagt før om Condoleezza Rices tur i forbindelse med Palæstinakonflikten.

Jeg så hende tilfældigvis i CNN i går på en pressekonference, jeg tror, det var i Ramallah, hvor hun bliver spurgt om det her, og hun afviser fuldstændig notorisk, at hendes rundrejse i Mellemøsten eller i Palæstina, Israel har noget som helst at gøre med Irakkrigen.

Hun skulle ikke have den sammenhæng ind, som Baker-Hamilton-planen foreslår, i den måde, hun håndterer Palæstinaproblemet på i øjeblikket. Det er bare lige en orientering om, at det for hende intet har at gøre med Irak.

Kl. 13.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, men derfor kan det alligevel være betydningsfuldt. Det er da klart min opfattelse, at konflikten mellem israelerne og palæstinenserne er kilden til meget anden ustabilitet, konflikt, uro og rekruttering af terrorister i verden, og derfor er det utrolig vigtigt at få fundet en løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt.

USA er altså en nation, som har global rækkevidde og derfor er i en særlig situation til at kunne lægge et maksimum af pres på alle parter i den ulykkelige konflikt. Det er det, vi lægger vægt på fra dansk side, og vi hilser med tilfredshed, at man fra amerikansk side gør endnu et forsøg, uanset hvilke forbindelser man måtte mene der er mellem den og konflikten i Irak. Det er i sig selv utrolig vigtigt at få lagt det pres på parterne i den israelsk-palæstinensiske konflikt.

Lad mig sige til hr. Holger K. Nielsen: Jeg har ikke påstået, at Baker-Hamilton-rapporten lægger op til studehandler. Jeg har bare sagt, at hvis man skal indgå i dialog med nogen, må man respektere de beslutninger, der er truffet af FN.

Holger K. Nielsen (SF):

Nu lægger statsministeren jo afstand til Baker-Hamilton-rapporten i alle de her besvarelser, og der foreslås ikke nogen studehandler. De skriver notorisk, at man skal respektere FN-beslutningerne. Det står jo direkte i rapporten. Så jeg kan ikke se, hvordan det kan bruges til noget som helst i den her sammenhæng. Det kan komme til det, det skal jeg da medgive. Men om de forslag, der er kommet i Baker-Hamilton-rapporten, er det fuldstændig ude i hampen at sige, at der lægges op til studehandler, for det gør der rent faktisk ikke.

Det er da fuldstændig korrekt, at Palæstina-konflikten er nøglen til at få en fredsløsning i Mellemøsten og til at bekæmpe terrorismen. Derfor er det da fornuftigt, at hun forsøger på det. Jeg har min tvivl om, at det vil lykkes for den amerikanske regering, for den amerikanske regering er så miskrediteret i hele Mellemøsten, at den formentlig ikke kan gøre ret meget i den her sammenhæng.

Men det, der bare slog mig, var, at Condoleezza Rice lagde meget stor vægt på, at det, hun var ude i, ikke havde noget som helst at gøre med Irakkonflikten. Hun tog med andre ord indirekte afstand fra Baker-Hamilton-rapporten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jamen det gør jeg ikke, hverken direkte eller indirekte. Jeg har hele vejen sagt og ment og givet udtryk for, at det er en rapport med mange fornuftige anbefalinger. Jeg konstaterer også, at præsident Bush i sin tale faktisk har fulgt nogle af anbefalingerne. Så er der andre, han ikke har fulgt, men det er jo en amerikansk afgørelse.

Jeg må bare sige, at jeg hæfter mig ved som noget meget interessant, at hr. Holger K. Nielsen hører til dem, som altså mener, at man nærmest betingelsesløst skal indgå i en sådan dialog med to diktaturstater som Syrien og Iran. Det forbløffer mig ærlig talt.

Mit synspunkt er det, at lande i regionen, der vil arbejde konstruktivt med på at finde løsninger, med stor fornuft kan inddrages, også når man taler om økonomisk genopbygning af Irak. Det støtter vi fuldt ud fra dansk side, altså i forhold til de lande, som vil arbejde konstruktivt med på at finde løsninger.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

I modsætning til de politikere, som statsministeren indgår alliancer med, har vi jo aldrig på den del af venstrefløjen, SF repræsenterer, lavet alliancer med diverse diktaturer. Jeg tror, at statsministeren både kender historien fra 1980'erne og 1970'erne i Mellemøsten så godt, at han ved, hvem amerikanerne på det tidspunkt var allierede med. Men lad det nu ligge.

Men hvis nu man kigger på rapportens anbefalinger med hensyn til Iran og Syrien, så anbefaler man – mit eksemplar er desværre ikke med sidetal – det, der hedder »Dealing with Iran and